

CICLE CONFERÈNCIES

CICLE DE CONFERÈNCIES “L’ART DEL PENSAMENT”

La Direcció General de Cultura de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports del Govern de les Illes Balears en col·laboració amb la Càtedra Ramon Llull de la Universitat de les Illes Balears, va posar en marxa el cicle de conferències, inclòs dins el programa d’activitats culturals.

L’objectiu d’aquest cicle va ser acostar la figura i el pensament de Ramon Llull a tota la ciutadania de les Illes Balears, amb sessions que es van dur a terme a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

El programa inclou dues conferències principals:

Els lul·listes menorquins del segle XVII a càrrec d'Antoni Joan Pons Pons.

- 6 de novembre, 19 h – Arxiu del Regne de Mallorca (Palma)
- 14 de novembre, 19 h – Biblioteca Pública de Maó

RESUM DE LA CONFERÈNCIA

Amb anterioritat al segle XVII, el rastre de Ramon Llull a Menorca és gairebé inexistent, ja que fora de la presència d'algunes edicions lul·lianes i de la participació de Joanot Menorca en el certamen poètic de 1502 dedicat al Doctor Il·luminat no ens n'ha pervingut res més.

El coneixement de Llull i la seva obra a Menorca es relaciona amb la presència franciscana a les tres poblacions principals de l'illa: a Ciutadella des de la conquesta de Menorca el 1287, amb la creació del convent de Sant Francesc i poc després el de Santa Clara, el convent de Jesús, fundat l'any 1459 a Maó i el convent de Sant Diego a Alaior iniciat el 1629. Coneixem l'existència d'iconografia lul·liana en els tres espais, amb la capella dedicada al beat a Sant Francesc de Ciutadella a principis del XVII, a la clau de volta de la qual apareix l'efígie de Ramon Llull agenollat davant del Crucificat, i amb el lema *O bonitas* que li surt de la boca, i una imatge notable present actualment al trasaltar de l'església de la qual en desconeixem l'origen. Al convent de Jesús de Maó la imatge de Llull era present a la part superior del retaule de la capella dedicada a la Immaculada, destruït l'any 1936. Finalment a Alaior es pot descobrir la seva imatge en una de les grisalles del claustre descobertes recentment.

Però la representació més interessant de Ramon Llull i més ben documentada la trobem a l'església del Toro, on hi havia hagut una comunitat de frares agustins. Es tracta d'un retaule de pedra que mesura 2'48 per 1'85 metres i que havia estat a la sagristia de l'església i que després de la guerra civil va ser restaurat i traslladat a la segona capella a l'esquerra de la nau. Al plafó central hi trobem Sant Agustí, amb Ramon Llull a l'esquerra i Caterina Thomas a la dreta. Aquest notable retaule va ser encarregat per Sebastià Riera, mallorquí, paborde i vicari general a Ciutadella les últimes dècades del segle XVII. Nascut a Manacor segurament cap al 1624, fou col·legial del Pontifici Col·legi de la Sapiència a Palma, des de 1642 fins a 1650, on va rebre una acurada formació, que incloïa la devoció envers el Beat. Va ser catedràtic per oposició de Prima de Teologia Lul·liana a l'Estudi General des de 1656. El 1661 va ser denunciat a la Inquisició per unes conclusions que van ser considerades herètiques. El procés es va anar enredant i va portar Riera a Madrid per tal de defensar-se. Tot i que no es coneix el final del procés, el resultat va ser el nomenament com a paborde de Menorca per part de la monarquia, segurament amb l'objectiu d'allunyar-lo de Mallorca i protegir-lo. Riera va ser l'introduïdor a Menorca del culte al beat, que va deixar establert en el seu testament de 1695, tot establint que el 25 de gener, dia de la conversió de Sant Pau, se celebràs ofici solemne acompanyat

de música d'orgue en memòria i devoció de la conversió del beat, amb un sermó dedicat a Ramon Llull,

Francesc Marçal és un dels lul·listes més importants del segle XVII, i és el centre del nostre estudi. Tot i que s'ha considerat que havia nascut l'any 1591, si fem cas del que ell mateix afirma en una de les seves obres, Marçal havia nascut a Maó el 1606. No tenim informacions sobre la joventut de Marçal a Maó, tot i que segurament va estudiar primeres lletres al convent de Jesús, on devia entrar com a novici. En data imprecisa va passar a Palma, al convent de Sant Francesc, on va completar la seva formació. La primera notícia que en tenim a Mallorca és un manuscrit procedent de la biblioteca de Sant Francesc de Palma, que conté, incompleta, una *Explicatio Artis generalis Beati Raymundi Lvllii.*, composta l'any 1631. Coneixem la seva tasca com a professor a partir de 1642, gràcies al manuscrit 111 de la Biblioteca Pública de Palma, procedent també de Sant Francesc, que recull un seguit de textos relacionats amb la docència per part de Marçal entre 1642 i 1644. L'any 1645 es publica la seva primera obra, l'edició de *l'Ars Generalis Ultima*, una bona carta de presentació en el moment del seu nomenament com a síndic a Roma de la causa lul·liana el 6 de novembre de 1645. La seva estada a Roma va ser breu, ja que l'any següent els jurats van nomenar un altre síndic. Durant la seva estada a Roma devia residir al convent de Santa Maria d'Araceli, on consta que va exercir docència.

La següent notícia sobre la seva activitat ens porta fins al 1650, quan apareix la seva segona obra impresa, el *Tractat especial qual sia el just preu del blat en la isla de Menorca*, un encàrrec dels jurats de Menorca per tal de prevenir abusos sobre el comerç blader i la fixació del preu del blat..

L'any 1657 va ser elegit en el capítol corresponent com a pare provincial dels franciscans, i com a tal va visitar els convents menorquins diverses vegades.

Entre 1666 i 1673 publica quatre obres més de temàtica lul·liana: l'edició de *l'Art Breu*, amb comentaris, dos tractats sobre la doctrina lul·liana i una relació epistolar amb François Maleval (Marsella, 1626-1719), un teòric del misticisme, algunes obres del qual van ser incloses a l'índex sota l'acusació de quietisme.

La relació amb Menorca es va mantenir al llarg del temps, amb un últim testimoni quan va intervenir en un plet de les universitats de Maó i Alaior contra la Universitat General, l'any 1678, del qual ignorem la causa.

L'última obra impresa de Marçal porta data de 1683, i és el *Tractat anomenat Exercici de la Santa Creu*, una modernització lingüística de l'obra composta per Nicolau Caldés, també franciscà, escrita l'any 1446 a Randa. Marçal moria l'any 1688 al convent de Sant Francesc de Palma, a l'edat de 82 anys (i no de 97, com s'afirma sovint)..

La primera obra lul·liana publicada per Francesc Marçal és l'edició de *l'Ars Generalis Ultima*, a la impremta Guasp de Palma l'any 1645. Allà exposa la necessitat de poder comptar amb edicions fiables de l'obra de Ramon Llull, editada moltes vegades amb poca cura i transmesa plena d'errors.. Afirmar que havia comparat, amb l'ajuda d'altres membres de l'ordre, quatre impressions diferents amb algunes còpies manuscrites antigues, i això li va permetre preparar un text corregit i millorat, amb divisió de capítols i amb notes marginals, a més d'un extens índex temàtic. Aquests índexs completíssims apareixeran habitualment a les obres de Marçal, excepte a l'epistolari.

Marçal va encapçalar l'obra amb un text, datat l'any 1643, del seu company Bonaventura Armengual: *Vitae, martyrii & doctrinae eiusdem Doctoris illuminati Archielogium*. Bonaventura Armengual, nascut a Lluçmajor, va prendre hàbits al convent de Jesús extramurs de Palma, on va ser lector d'humanitats. Va ser el primer guardià del convent d'Alaior i també del de Ciutadella i Alcúdia. Durant la seva estada a Menorca va escriure una obra, perduda, dedicada al bisbe Sever de Menorca. És possible que Marçal i ell s'haguessin conegut en aquella estada d'Armengual a Menorca.

La segona obra impresa de Marçal dedicada a Ramon Llull és *De arte inveniendi medium singulare certamen*, a la impremta de Rafel Mojà (1666). En una presentació adreçada als lectors diu que l'objectiu és ajudar els estudiants a dominar l'art lul·liana per tal d'obtenir la clau que els permetrà dominar totes les ciències. Per tal de fer-ho Marçal vol demostrar la compatibilitat de l'obra lògica de l'espanyol d'origen luxemburguès Joan Caramuel Lobkowitz (1606 - 1682), matemàtic, filòsof i eclesiàstic, amb l'art de Llull. A la primera part es donen els arguments de Caramuel

i també del pare jesuïta Sebastian Izquierdo (1601-1681), matemàtic i lògic que va desenvolupar la seva obra a Roma; a la segona part Marçal incorpora els arguments de Llull; i a la tercera assaja d'oferir una síntesi d'un sistema lògic compatible entre l'art lul·liana i la lògica de Caramuel i Izquierdo. L'obra es clou amb la resolució i judici del certamen, on exposa la confluència doctrinal.

Aquesta publicació va provocar que el 10 de gener de 1667 el Gran i General Consell debatés sobre la conveniència de subvencionar la feina empresa per Marçal. La proposta és que es debati «si se li ajudava ab alguna quantitat per la impressió feta y faedora». La proposta passà a votació i, *nemine discrepante*, es decideix «que se li fasse almoyna al dit pare fray Francesch Marsal de cinquanta lliuras, que seran las mateixes que est Gran y General Consell ha acostumat donar per fer la festa, que are no se fa, per la impressió feta, animant-lo a imprimir altre tom, puys per ella lucirà la dita doctrina del beato Ramon Llull, que stà baix la protectió de est regne».

El primer resultat d'aquest ajut serà l'edició de la seva correspondència amb François Maleval, *Epistolae familiares pro arte generali*, que fa imprimir per encàrrec dels jurats. Són un conjunt inicial de quatre cartes, dues de Maleval i dues de Marçal, publicades el 1668 per Guasp.. L'any següent va aparèixer una segona edició (publicada per Moià) que incorporava una carta més de cadascun dels corresponents. L'epistolari l'inicia François Maleval des de Marsella, el 7 d'octubre de 1666. Es presenta com a seguidor de Llull i planteja alguns dubtes sobre la seva obra, com defensar-la i com transmetre-la Marçal, en les seves respostes, aclarirà els dubtes plantejats. És interessant que Marçal es mostri disposat a cedir les seves obres si el marsellès trobés un impressor que hi pugui estar interessat, ja que a Mallorca la situació no és fàcil i les impressions són molt cares..

Aquell mateix any 1669 apareix, a la impremta de Rafael Moià, la segona edició d'un text lul·lià, *l'Ars Brevis*. Marçal expressa novament la necessitat de presentar una obra revisada i sense les corrupcions presents a les edicions anteriors. L'edició de l'art es presenta paràgraf a paràgraf, en cursiva, i a continuació els escolis i les correspondències pertinents. El volum es completa amb *Nova et connaturalis discurrendi methodus, ex principiis artis lullianae deducta, et metamorphosis lògica*

reformata, iure appellata. Es tracta d'un text original de Marçal, escrit més de vint anys abans, on es proposa oferir un mètode fàcil d'aplicació de la lògica lul·liana que sigui útil per als estudiants que vulguin aprofundir en l'art..

L'últim imprès dedicat a l'obra de Llull és *Resolutiones quaestionum egregii praeceptoris beati Raymundi Lulli [...] super quatuor libros magistri Sententiarum sive Summa lulliana*, publicada per Pere Frau l'any 1673.

Abans de l'obra principal apareix una altra obra de Marçal, el *Breve memorial, escuela de el divino amor o relación compendiosa de el fervoroso desseo y affecto grande que el bienaventurado mártir Raymundo Lulio, de la tercera orden de san Francisco, tuvo al martyrio*. L'obra consta de cinc apartats. En el primer exposa la propensió al martiri del beat, un tema important per a la causa de beatificació; el segon el dedica a la reprovació de l'alquímia, una qüestió que sempre acabava apareixent com un obstacle per a la causa i l'aprovació de l'obra de Llull; en el tercer argumenta a favor de la relació entre Ramon Llull i Duns Escot a París, relació doctrinal que defensarà Marçal; el quart és dedicat a exposar la doctrina continguda al *Llibre de la Concepció*, una obra que avui sabem apòcrifa; l'últim apartat tracta sobre la veneració i culte que es practica en honor de Llull. Marçal tanca aquesta aportació amb la traducció al castellà del títol dels 366 capítols del *Llibre de contemplació en Déu*, obra de la qual reclama una edició, ja que allà es troba continguda tota la doctrina de Llull..

Les *Resolutiones* són un comentari a la *Disputatio eremitaie et Raimundi super aliquibus dubiis quaestionibus Sententiarum Magistri Petri Lombardi*. Marçal afirma que les edicions existents d'aquesta obra són plenes d'errades, i sabem que n'havia preparat una edició, que no va publicar mai.

A propòsit de les edicions d'obres de Marçal, hem posat en valor el gravat que va encapçalar tres de les edicions (les de 1666, 1669 i 1673), pel que representa d'innovador en la història de la iconografia lul·liana, amb el pas de la imatge del Llull contemplatiu al Llull actiu, amb la invenció de l'art.

Per tancar ja aquest recorregut per les connexions lul·lianes amb Menorca al llarg del segle XVII, ens referirem a Josep Hernández. Va néixer a Maó el 1638, i morí a Palma el 1714. No tenim notícia de la seva infantesa i joventut. Va ingressar a l'orde franciscà, en el qual fou lector jubilat, definidor, custodi i guardià del convent de Sant Francesc de Palma i consultor i definidor del Sant Ofici. Sabem que va ser teòleg especialitzat en Duns Escot, doctrina que defensà en el Capítol general de l'orde franciscà celebrat a Toledo el 1682. Va fer també una síntesi de l'escotisme i el lul·lisme, tal i com havia fet Francesc Marçal, amb qui va coincidir i segurament col·laborar al convent de Palma. El Gran i General Consell del Regne de Mallorca el designà postulador de la causa de beatificació de Llull l'agost del 1688, després de més de quaranta anys sense postulador de la causa, càrrec que havia exercit Marçal més de quaranta anys abans.. Quan va ser nomenat, Hernández era a Roma en representació de la seva província al capítol general de l'ordre franciscana a Roma. Va residir a Roma durant tres anys, revisant tota la documentació lul·liana que existia en el Col·legi de Sant Isidor, catalogant les obres i consultant experts lul·listes i hagiògrafs com el franciscà Claudi Frassen, amb qui mantingué correspondència. Malgrat els seus esforços, gestions, memorials i contactes, l'antipatia de les Congregacions romanes per la causa de Llull i les interferències que, des de Mallorca mateix, per part dels dominics, seguien alimentant la sospita d'heretgia, no va aconseguir els resultats desitjats.

No es va imprimir cap obra seva, tot i que es conserven nombrosos textos manuscrits, tant de la seva estada a Roma com dels seus treballs a Mallorca. Sense poder-ho afirmar amb seguretat, fa la sensació que va col·laborar amb Marçal. És un altre personatge d'aquest lul·lisme sis-centista que mereix un estudi sobre la seva obra.

Hem repassat el rastre de Ramon Llull a Menorca fins al segle XVII, tot destacant la dedicació a la causa lul·liana de dos menorquins que, establerts a Mallorca, hi van consagrar la seva vida. intel·lectual L'anàlisi de la vida i obra de Marçal ens ha permès aclarir algunes qüestions relacionades amb la seva biografia i el seu treball com a editor d'obres de Llull i com a estudiós i divulgador de la seva doctrina, que va

procurar harmonitzar amb la doctrina de Duns Escot, tal i com va fer el seu company i possiblement deixeble Josep Hernández, alhora que posava en evidència la utilitat de l'art lul·liana amb relació a la lògica moderna. Hem assenyalat també la relació amb Menorca de dos altres lul·listes franciscans mallorquins, Bonaventura Armengual i Sebastià Riera. En aquest breu repàs no hem aprofundit en l'estudi del lul·lisme marçalià que acostia críticament la lògica lul·liana a la lògica moderna de Caramuel i Izquierdo i, per altra banda, cerca la concordança de Llull amb Duns Scot, fins a formular una síntesi doctrinal que ell mateix va qualificar com a «scotolul·lisme», analitzat per Sebastià Trias Mercant a l'últim terç del segle XX i que aquests últims anys ha cridat l'atenció de nous estudiosos..

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Direcció General de Cultura

**El conseller de Turisme, Cultura i Esports
i la directora general de Cultura**

es complauen a convidar-vos a la conferència «Els lul·listes menorquins del segle XVIII», a càrrec d'Antoni Joan Pons, que tindrà lloc el dijous 6 de novembre, a les 19 hores, a la sala d'actes de l'Arxiu del Regne de Mallorca (c. Ramon Llull, 3, Palma).

Aquesta activitat cultural està organitzada per la Direcció General de Cultura de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports de les Illes Balears, dins el marc del Congrés Internacional Ramon Llull (20,21 i 22 de novembre), projecte finançat amb fons de l'impost de turisme sostenible (ITS).

Palma, novembre de 2025

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Direcció General de Cultura

**Congrés
Internacional
Ramon Llull
2025**

**El conseller de Turisme, Cultura i Esports
i la directora general de Cultura**

Es complauen a convidar-vos a la conferència «Els lul·listes menorquins del segle XVIII», a càrrec d'Antoni Joan Pons, que tindrà lloc el divendres 14 de novembre, a les 19 hores, a la sala d'actes de la Biblioteca Pública de Maó.

Aquesta activitat cultural està organitzada per la Direcció General de Cultura de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports de les Illes Balears, dins el marc del Congrés Internacional Ramon Llull (20, 21 i 22 de novembre), projecte finançat amb fons de l'impost de turisme sostenible (ITS).

Palma, novembre de 2025

**Govern de les
Illes Balears**

**Universitat
de les Illes Balears**

**Institut d'Estudis
Balearics**

**Consell d'Iniciativa
Social**

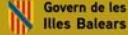
**Consell d'Iniciativa
Social**

(*) Invitacions a les conferències de Antoni Joan Pons

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Direcció General de Cultura

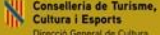
CIRLL2025

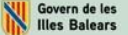

CONFERÈNCIA
"ELS LUL·LISTES MENORQUINS DEL SEGLE XVII"
a càrrec d'Antoni Joan Pons

DIVENDRES, 14 DE NOVEMBRE DE 2025
A LES 19.00H
SALA D'ACTES DE LA BIBLIOTECA PÚBLICA DE MAÓ

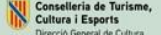

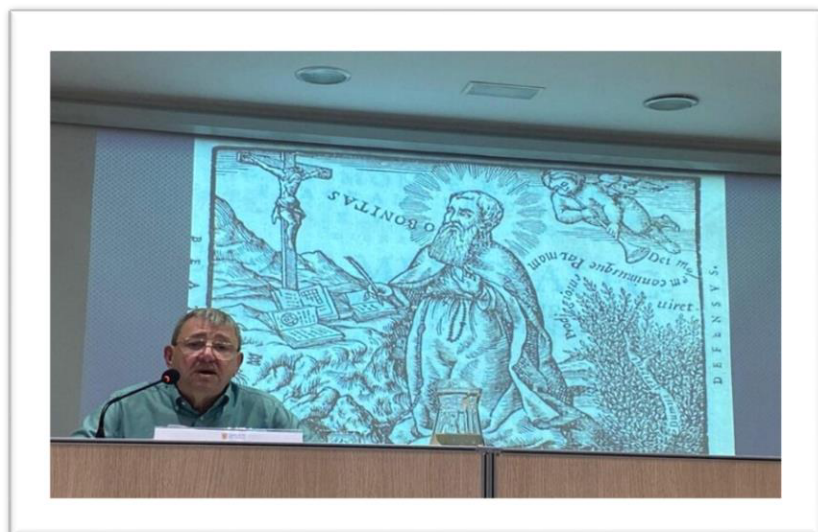
CONFERÈNCIA
"ELS LUL·LISTES MENORQUINS DEL SEGLE XVII"
a càrrec d'Antoni Joan Pons

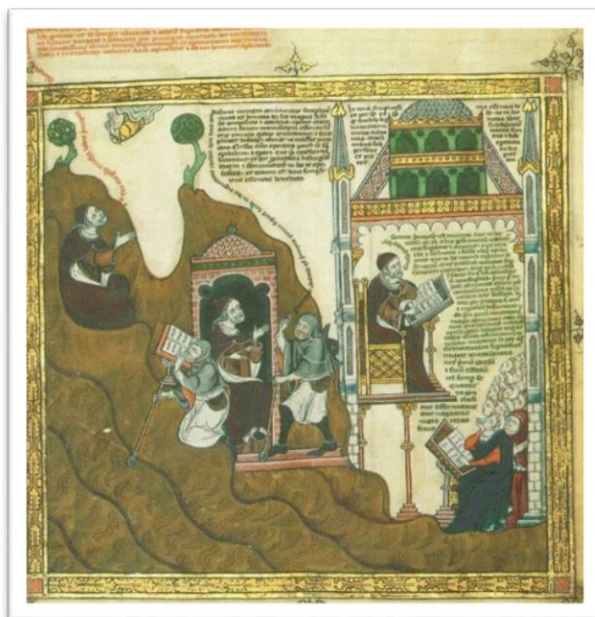
DIJOUS, 6 DE NOVEMBRE DE 2025
A LES 19.00H
SALA D'ACTES DE L'ARXIU DEL REGNE DE MALLORCA

(*) Cartells conferències d'Antoni J. Pons

() Fotografies conferència a l'Arxiu del Regne*

Ramon Llull, un illenc universal a càrrec de Pere Garau Borràs.

- 7 de novembre, 19 h – Museu Arqueològic d'Eivissa i Formentera (MAEF), Eivissa.
- 13 de novembre, 19 h – Can Saura, Ciutadella.
- 28 de novembre, 19 h – Sala de Plens del Centre de Dia, Formentera.

RESUM DE LA CONFERÈNCIA

Ramon Llull, nascut a Palma devers l'any 1232, representa una de les figures més fascinants i transcendents de la cultura europea medieval. Llull va ser part de la primera generació de cristians nascuts a l'illa de Mallorca després de la conquesta de Jaume I el 1229. De família catalana amb un patrimoni sòlid, Llull va créixer en un entorn de privilegis i va ser educat per assumir responsabilitats militars i cortesanes a la cort del futur rei Jaume II. Durant la seva joventut i fins als trenta anys, va dur una vida plenament integrada en els valors mundans del segle; es va casar amb Blanca Picany el 1257, amb qui va tenir dos fills, Domingo i Magdalena, i va exercir el càrrec de senescal a la cort reial. En aquest període, la seva activitat literària es limitava a la poesia trobadoresca d'«amor vil i fatu», escrita en occità per a dames que no eren la seva esposa, seguint els codis literaris de l'època. Malauradament, no conservam cap testimoni d'aquests texts.

La seva trajectòria va fer un gir radical cap al 1263 amb la seva conversió a la penitència, un procés desencadenat per una sèrie de cinc visions successives de Crist crucificat mentre intentava compondre una cançó amorosa. Aquesta experiència mística el va conduir a una profunda crisi de consciència i a l'abandonament total de la seva vida anterior per dedicar-se al servei de Déu. A partir d'aquell moment, Llull es va autoimposar una triple missió vital: la conversió dels infidels mitjançant la raó, l'escriptura del «millor llibre del món» contra els errors dels no creients i la fundació de monestirs per a l'ensenyança de llengües orientals que permetessin als missioners predicar amb eficàcia. Per complir aquests objectius, va iniciar un període de nou anys de formació intensa a Mallorca, on va aprendre llatí i àrab —amb l'ajuda d'un esclau sarraí—, tot renunciant a anar a la Sorbona de París per consell de Ramon de Penyafort.

L'any 1274, en el conegut retir al puig de Randa, Llull va experimentar una il·luminació divina que li permeté formular l'Art, un mètode lògic i combinatori dissenyat per demostrar la veritat de la fe catòlica mitjançant raons necessàries i arguments demostratius, evitant les ineficaces referències a l'autoritat que havien fracassat en els models anteriors de predicació. Aquest sistema, que recorria a l'ús de figures geomètriques i notació simbòlica, es va convertir en el nucli de tota la seva producció intel·lectual. Poc després, el 1276, va veure acomplert un dels seus grans desitjos amb la fundació del monestir de Miramar, finançat per Jaume II, on tretze frares franciscans van començar a estudiar àrab i la seva Art per a la missió.

La producció literària de Llull és prodigiosa, sumant un total de 265 obres que abasten gèneres tan diversos com la narrativa didàctica, la poesia mística, els tractats científics i la teologia. Va ser un pioner absolut en l'ús del català com a llengua literària i de ciència. D'entre les seves obres destaca el *Llibre de Contemplació en Déu*, una obra monumental de gran format que actua com a base de tot el seu pensament. Llull adaptava la llengua de les seves obres segons el receptor: escrivia en àrab per interpel·lar els musulmans, en llatí per a l'àmbit acadèmic europeu i en català per comunicar-se amb la seva comunitat i els laics. Entre els seus títols més cèlebres figuren el *Blanquerna*, que inclou el bellíssim *Llibre d'Amic e Amat*, el *Llibre de meravelles* o l'*Arbre de ciència*.

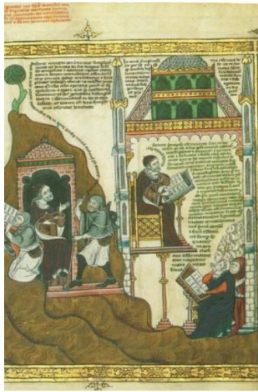
Al llarg de la seva vida, Llull va actuar com un ambaixador de la seva pròpia causa, amb nombrosos viatges estratègics per les corts papals i reials, a París, Roma, Montpeller i

Barcelona. Paral·lelament, va dur a terme perilloses missions d'evangelització al nord d'Àfrica, com els seus viatges a Tunis i Bugia, on va arribar a ser empresonat i colpejat per defensar les seves idees. Cap al final de la seva vida, va participar en el Concili de Viena del Delfinat (1311), on va dictar la seva autobiografia, la *Vida de mestre Ramon*, una de les fonts que tenim de la seva vida.

Ramon Llull va morir entre finals de 1315 i principis de 1316, probablement durant el viatge de retorn de la seva darrera missió a Tunis cap a Mallorca, a l'edat de vuitanta-quatre anys. Encara que la tradició llegendària va mantenir durant segles que havia mort lapidat per les multituds musulmanes, els estudis forenses realitzats el 1985 sobre les seves restes a la basílica de Sant Francesc de Palma varen indicar que les lesions òssies trobades no eren la causa directa de la mort. Llull va morir com un home que ho havia deixat tot per Déu, però deixant darrere seu un llegat intel·lectual universal que va intentar harmonitzar la raó i la fe per assolir el bé públic i l'exaltació de la cristiandat.

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Direcció General de Cultura

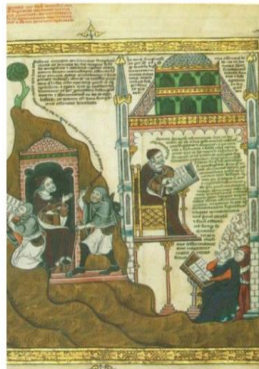
**El conseller de Turisme, Cultura i Esports
i la directora general de Cultura**

es complauen a convidar-vos a la conferència «Ramon Llull, un illenc universal», a càrrec de Pere Garau Borràs, que tindrà lloc el divendres 7 de novembre, a les 19 hores, a la sala d'actes del Museu Monogràfic Puig dels Molins (Via Romana, 31. Eivissa)

Aquesta activitat cultural està organitzada per la Direcció General de Cultura de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports de les Illes Balears, dins el marc del Congrés Internacional Ramon Llull (20, 21 i 22 de novembre), projecte finançat amb fons de l'impost de turisme sostenible (ITS).

Palma, novembre de 2.025

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Direcció General de Cultura

**El conseller de Turisme, Cultura i Esports
i la directora general de Cultura**

es complauen a convidar-vos a la conferència «Ramon Llull, un illenc universal», a càrrec de Pere Garau Borràs, que tindrà lloc el dijous 13 de novembre, a les 19 hores, a la sala d'actes de Can Saura, Museu de Ciutadella (carrer del Santíssim, 2. Ciutadella).

Aquesta activitat cultural està organitzada per la Direcció General de Cultura de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports de les Illes Balears, dins el marc del Congrés Internacional Ramon Llull (20, 21 i 22 de novembre), projecte finançat amb fons de l'impost de turisme sostenible (ITS).

Palma, novembre de 2025

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Direcció General de Cultura

**El conseller de Turisme, Cultura i Esports
i la directora general de Cultura**

es complauen a convidar-vos a la conferència «Ramon Llull, un illenc universal», a càrrec de Pere Garau Borràs, que tindrà lloc el divendres 28 de novembre, a les 19 hores, a la Sala de plens del Consell Insular de Formentera. (Venda des Brolis, 7179. Sant Francesc de Formentera).

Aquesta activitat cultural està organitzada per la Direcció General de Cultura de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports de les Illes Balears, dins el marc del Congrés Internacional Ramon Llull (20, 21 i 22 de novembre), projecte finançat amb fons de l'impost de turisme sostenible (ITS).

Palma, novembre de 2025

(*) Invitacions a les conferències

impartides per Pere Garau Borràs

 Govern de les Illes Balears
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

 MUSEU ARQUEOLÒGIC DE PREHISTÒRIA I FORMENTERA

CONFERÈNCIA
“RAMON LLULL, UN ILLENC UNIVERSAL”
a càrrec de Pere Garau

DIVENDRES, 7 DE NOVEMBRE 2025
A LES 19 H
SALA D'ACTES DEL MUSEU MONOGRÀFIC PUIG DES MOLINS

 PUIG DES MOLINS
museu monogràfic i necròpolis púnica
Via Balearia, 31. Eivissa

 Illes Balears Sostenibles **Universitat de les Illes Balears** **Institut d'Estudis Balearics** **Congrés Internacional Ramon Llull 2025**

 Illes Balears Sostenibles **Govern de les Illes Balears** **Congrés Internacional Ramon Llull 2025**

CONFERÈNCIA
“RAMON LLULL, UN ILLENC UNIVERSAL”
a càrrec de Pere Garau

DIJOUS, 13 DE NOVEMBRE DE 2025
A LES 19.00H
SALA D'ACTES DE CAN SAURA

 **Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Direcció General de Cultura **Universitat de les Illes Balears** **Institut d'Estudis Balearics** **Ajuntament de Ciutat de Mallorca** **CAN SAURA**

 Illes Balears Sostenibles **Govern de les Illes Balears** **Congrés Internacional Ramon Llull 2025**

CONFERÈNCIA
“RAMON LLULL, UN ILLENC UNIVERSAL”
a càrrec de Pere Garau

DIVENDRES, 28 DE NOVEMBRE DE 2025
A LES 19.00H
**SALA DE PLENS DEL CENTRE DE DIA
CONSELL INSULAR DE FORMENTERA**

 **Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Direcció General de Cultura **Universitat de les Illes Balears** **Institut d'Estudis Balearics** **Ajuntament de Ciutat de Mallorca** **Consell Insular de Formentera**

(*) Cartells de les tres conferències impartides per Pere Garau

() Conferència al MAEF*